

Lucerna – jak ji zahrál Ženský amatérský spolek

Návštěva přátel v hezkých Homolích i Nových Homolích je často spojena s kulturním zážitkem. Není mnoho českých vísek, které by se mohly pochlubit hmatatelnými výsledky práce jako „ŽAS“ – Ženský amatérský spolek. Napadlo mne, že zkratka by mohla být také odvozena od slova „žasnout“. Ano, po každém vašem představení žasnu, kolik práce, nápadů a času věnujete tomu, abychom se my ostatní bavili. Zatím mi neuniklo ani jediné představení, které jste nastudovali.

Tentokrát jste mne překvapili, ale také odhalili mou nevědomost. Učila jsem 53 let češtinu, jméno Hanuše Jelínka jsem studentům vždy představovala jako vynikajícího překladatele Zpěvů staré Francie (1956) i autora mnoha studií o francouzské literatuře. Ale Lucerna? To jsem musela jet k vám, abych poznala i toto jeho dílo. V paní Stanislavě Kočvarové máte poklad, rozsvítila nejen Jiráskovu, ale i Jelínkovu Lucernu 29. listopadu ve vaší „hasičárně“. Všichni přítomní – a že jich byly desítky – obdivovali vynalézavost, nápaditost i konstrukční a řemeslnou šikovnost všech členů souboru. Jen vyrobit lucerničku, aby se dala před zraky diváků sestavit, na konci představení „zničit“, ale tak, aby byla zase použitelná, to už dá opravdu zabrat. Kostýmy by vám mohlo závidět kdejaké profesionální divadlo, a což teprve jejich použití. Vymezený prostor k předvedení hry jste nechali otevřený zrakům diváků; stále jsme měli co obdivovat - změny obrazů, iluze stromu nebo tekoucího potoka. Nejsem teatrolog, abych uměla posoudit práci herců – jedno je ale jisté, byli jste výborní všichni, v celém představení nebylo hluchých míst, nadšení herců se samozřejmě přenášelo na diváky.

Obyvatelé obce a vaše starostka paní Marie Štěpánková, všichni jsou na vás patřičně hrdí. Děkuji za krásné chvíle při sledování představení i přátelském posezení po vašem náročném výkonu.

Eliška Kunstová